

Van de redactie

Op donderdag 26 juni 2008 organiseerde de Wim Drees Stichting een seminar met als thema: *Het Fonds Economische Structuurversterking (FES): waartoe, waarheen?* De volgende vragen stonden daarin centraal: 1. Is het FES een aberratie in de Nederlandse begrotingssystematiek? 2. Verzwakt het de begrotingsdiscipline? 3. Doorbreekt het de integrale afweging van collectieve uitgaven? 4. Of vormt het een essentiële beschermingsmuur die collectieve investeringen sauveert? In deze aflevering van *TvOF* staan de inleidingen. Ros geeft een korte geschiedenis van het FES. Hij beschrijft hoe achtereenvolgende kabinetten in strijd met de bedoelingen van het FES en de Comptabiliteitswet de regels hebben aangepast en sluit af met enkele alternatieven voor het FES. Koedijk kiest voor één alternatief. Hij wil afscheid nemen van het FES door het om te bouwen tot een financieel beleggingsfonds, dat toekomstige generaties kan dienen. Tot slot geeft Van den Berg, één van de beheerders van het FES, een reactie op de inleidingen.

Vervolgens bevat deze aflevering van *TvOF* nog drie artikelen.

In het eerste artikel vergelijkt Den Butter de aanbevelingen van het rapport van de Commissie Arbeidsparticipatie (de Commissie-Bakker) *Naar een toekomst die werkt*, met het advies van de WRR, *Doorgroei van arbeidsparticipatie*. De auteur was als WRR-lid voorzitter van de werkgroep die het advies voorbereidde. Een belangrijk aspect in beide rapporten is dat ouderen aan het werk blijven en gedeeltelijk na hun 65ste blijven doorwerken.

Goudswaard en Caminada behandelen het belang van scholing voor de arbeidsparticipatie, één van de aanbevelingen van de Commissie Arbeidsparticipatie. Is scholing voldoende effectief om overheidsingrijpen te rechtvaardigen? Deze vraag is niet ondubbelzinnig te beantwoorden. De auteurs concluderen dat scholing wel effectief kan zijn voor kwetsbare groepen. Maar, de scholing blijft achter bij de beleidsambities van de overheid en de bestaande scholingsinstrumenten zijn onvoldoende effectief.

Tot slot behandelen Besseling en Lebouille de consequenties van het omzetten van de Belasting op Personenauto's en Motorrijwielen (BPM) in een verhoogd tarief voor de voorgenomen kilometerheffing voor de overheidsfinanciën en de automarkt. Zij behandelen drie varianten: 1. alleen nieuwe auto's vallen onder het nieuwe belastingregime; 2. het nieuwe kilometertarief is ook van toepassing op alle bestaande auto's. 3. de variant waarvoor het kabinet heeft gekozen: alle auto's vallen onder het nieuwe belastingregime, maar de omzetting van de BPM wordt in enkele jaarlijkse stappen doorgevoerd.

Leen Hoffman, eindredacteur